

הלוות ארץ ישראל שעור מס' 10 - דף מקורות 10 ב'

① שׂוּוֹת מְהֻרִיטָא ז' חֲלֵק א'

נשאלתי אם עגלון היא ארץ ישראל או לא
לפי שיש מי שהוורה שהיא ארץ ישראל
ולא יעשו שני ימים טובים.

כתב הרמב"ב זוליה וזה לשונו ומפני מה ירצה סוריא ממעלת ארץ יש"ר מפניהם שכבהה קודם שייכבוש כל הארץ ישראל אלא נושאה משבעה עממיין ואלו תפס הארץ כנע לגבולהה ואחר כך כבש ארץ ארצות אחריות היה כבושן כלו בארץ ישראל לכל דבר עכ"ל. הרי שאין הדבוק מפניהם קוס שנקנס דוד המלך עליו השלים על שטナルש ולא כבש הארץ ישראל תחולת אלא אפשר שגורת הכתוב היא שלא תקדש חזקה הארץ עד שתתקדש כל הארץ ישראל ואכן מעתה אם יפרש כן יצאו לנו שאגם מה שכבס משה אדונינו ע"ה קודם כיבוש הארץ ישראל אף על פי שלא היה לו רשות ליכנס הארץ מכל מקום גורת הכתוב היא שלא תקדש מה שנכבשה קודם כיבוש הארץ ישראל וכן היה נראתו מדברי הירושלמי מסכת' חלה דגיטיןין והם מעתה מה שהיה דוד מיניח ספר א' וכובש ספר חזאת לאירע"ב.

שראית ישועות מלכנו, יורה דעה. ס' 27. ושוב ואיתי בס' כפחים ופרק שכחוב י'כ ככל מה שכתבתי דמוהו איך לאדור גם בערי כיבוש מקרים لكن בית שאן אליו שללא החזיקו עוליavel בבל דם מצוחה לדור שם והביא וא' דטרוי מהתוטפותא דأشكלון וחברותי ניהו דטרוי מתרם מ'ם אינס מטמאים משווים עמיים... ולענין הילכה כבר כתוב בס' כפחים ופרק שמוצה לדור גם בכיווש עולי מצרים וכן בעבר היהודן ואין ספק להרהור אחר דבריו, א'כ בזומרה' ז'כ מצואה אם מוזמן לאדם לקנות מצואת קנות, וכוכבת בס' כפחים ופרק דשנות אמוריה לעכ'ם מטור י'כ במקומות שבשו עולי מצאים ל'ג מסוריא

אגרות הראייה רכבי:
ב'ה, ב' אלול, תרס"ט.
לכבוד האגודה הנכבדה, לKENIOT קרכעות
באאה'ק, בבייאלייסטא. שלוי' וברכה מקודש.

מכתב הנכבד מיום ט"ו מא' העבר, הנכבר,
עמ' מזכיר ועד הזמני, הגעוני. והנני מתחכבר
להשיב להס על כל שאלוותיהם הנכבדות, כפי
הידעות אשר עלו ביד. אמת הדבר, שעומדת
למכירה כברת אדמה גדולה בככר הירדן,צד
המזרחי. האדמה היא חורקה כמהלך חמש שעות
מיירחו, העומדת כידען מעבר הירדן המערבי,
ובcheinותי יושב כתע במושבה וחובות, שלחתתי,
סמן לקבלה מכתבם, לקרוא את אחד מהחינוך
ה היושב ביריחו זה כמה שנים, שהוא בקי גדול בכל
הענין, ועל פיו הנני רושם פה לכם תשובה על
סדר שאלוותיכם.

ג. סכום המשפחות, שיכולות להתחשב על. בכבר זה, נחשב בערך שבע מאות, ערך שלוש מאות דונמים לכל משפחה, אשר לפי תוכונת האדמה השמנת, של עבר הירדן, התקציב הזה יש בו די.

(12) ד. האדמה היא אדמה מיישור טובה מאד רואינה לזרעיה ולנטיעה, וכן בה טרשים כלל. רק מסביב לגבולותיה נמצאים הרדי אבניהם שוויכשו ללחשתם לבניין, כשייעזרנו ד' לבא למדזה זו, בחשוזו הגודל ב'.

(13) ה. ממשית הברזל הדמתקאות היא וחוקקה כשלש שעות, מירוחלים - כעשור וא' שתיים-עשרה שעות. וסימון לה מסביב למצאה עיים גדולות ערביות, מרובות באוכליין והשכנים הם אנשים שקטים.

ו. אדוננו הארץ, כאשר כתבתי, הם שני בעלי ערך
עווחומניים, אחד ערבי ואחד צרפתי, שזכו להם
מאושרנות. וכשכבה הענין במצב יותר קורא
למעשה, נוכל לדבר>About הכל עיי' עורך דין, הב-
ברחק הממלכה העות'ומנית.
ה ה. הארץ היה היא שבעה מים, עינות ונהלי,
ובן כל מזד למחפור בה וארכות מים חמיים.

א-ג' נסיך עזראם ר' ב- קב' אגרות הרביעם ר' ב-

ל: ממזוג מאד, קרוב לאקלימה של ארץ יהודה. א. אקלימה של עבר הירדן, הוא כפי הנודע

הקייז - חס ויבש, והחוורף הוא ימי הגשימות, ושלג הוא יקר המציאות. המצב היגיאופרי לסתורו בධוקן, צרך לעי' הנכה רבה, שאין ביכולתי, אבל בכללותו הוא בין הרידן מעבר המזרחי, סטמן לדור מזאוב ולסלכה, עורי מלמכת עוג בבשן, אroi מקנה דשנה כמאז. שנא לא כל אלה,

ז' מ' המ ציריים יברקו בפניות בצוורו אנשי
בקאים ומומחים. אויל' יהי' נדרש באיזו
מקומות לנעט עצי אקליפטוס, למוג האoir יותה
אין זו הוצאה גדולה. וגם באoir בריא לא גמורי ל' ^ג
פ' העצים הנטוועים מסביב.

כ. כי כבר למד אוטהן הפסון, שכמה קרקעות
יפות ומשמעותן עמדו לממכר, ומצדנו נעשו
הכנות רבות ויעילובים, ובתוך שאנו מתישבים
קפצו אשכנזים, צרפטים יוניים וארכמנים וכיר"ב,
וקנו אותם. כי מה שב"ה אה"ק היא ארץ חמדת
מןפני הדורת קדושתה לכל העמים, צרייכים איננה
זריזות גדולה בכל דבר הבא לידינו, לתיקע בו יתד
וגדר בער"י. ע"כ לדעתינו יבואו היצרים במקודם
כפי היוכלו.

הטפל:ומה שמבואר במכות פרק אלו הן הגולן שלשה ארצות שהפריש משה לעבר הירדן לא קלטו עד שהפריש יהושע לאו חזקה במצוות הפרשות ערי מקלט אלא שכל המצוות שנצטו יישראל בבואות אל ארץ כנען לא נתקדשו הארצות שעבר הירדן עד שתקדש ארץ ישראל, ומה"ט ניחא האadamorin בדורש ממשה נצטו שלא נגמר בא"י lifi שבאמת בעת פטירתו של משה רבינו ע"ה, ולא וסקדשו כלל בדורותיהם א"י.

